

مرکز مجازی امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (شفعه)

شفعه و فسخ

درس ۶

استاد وافی

شفعه و فسخ

شهادت اول می فرماید: «لا تسقط الشفعة بالفسخ...».

پس از اینکه شریک سهم خود را فروخت و برای شریک دیگر، حق شفعه ثابت شد؛ اگر بیع فسخ گردید؛ حق شفعه ساقط نمی شود؛ اعم از آنکه فسخ به واسطه اقاله بوده یا منشاء آن، عیب باشد.

ادله عدم سقوط شفعه

راجع به این مساله، سه قول مطرح شده:

قول اول (مشهور): شهادت ثانی در رابطه با عدم سقوط حق شفعه با وجود فسخ بواسطه اقاله و یا خیار

tv . عیب، می فرماید: «يقدم حق الشفيع»؛ و برای اثبات این امر، به سه وجه استدلال نمودند. ImamSadiq

۱. «عموم أدلة الشفعة للشريك»: ادله اثبات شفعه، عمومیت داشته و شامل خیار عیب و غیره می شود.

۲. «استصحاب الحال»: حق شفعه بعد بیع برای شفیع قطعا ثابت شد؛ بعد از عمل به خیار، شک می کنیم که آن حق شفعه باقی است یا نه؟ استصحاب بقاء می کنیم.

۳. «جمعا بين الحقيين»: برای اینکه هیچ یک از متابعین و شفیع متضرر نشوند؛ جمع بین حقیین اولی است.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

قول دوم: حق شفعه و خیار فسخ از آن جهت که هر دو باهم عند انعقاد عقد محقق می شوند؛ پس هر کسی به احدهما اخذ کند، همان مقدم می شود.

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

قول سوم: حق بایع و مشتری مقدم می‌شود؛ زیرا خیار فسخ، مقارن با عقد واقع شده و شفعه، بعد از عقد ثابت می‌شود؛ پس خیار به جهت تقدم زمانی، مقدم می‌شود.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv